DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W RZESZOWIE

Rzeszów, dnia 15 marca 1960 r. Nr. 3 Poz. 27—34

Część I — Przepisy obowiązujące

Poz. 27

UCHWAŁA Nr. 6/60

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 3 marca 1960 r.
o realizacji zadań rozwoju rolnictwa w województwie rzeszowskim

Wojewódzka Rada Narodowa, uwzględniając tezy wygłoszonego referatu, wyniki przeprowadzonej dyskusji oraz wnioski Komisji Rolnictwa i Leśnictwa, stwierdza:

I

a) Uchwały III Zjazdu Partii oraz wytyczne nowej polityki rolnej uchwalone na II Plenum KC i XI Plenum NK ZSL spowodowały korzystne zmiany w rozwoju produkcji rolnej.
Na wsi rzeszowskiej powstała dogodna sytuacja dla realizacji zadań produkcyjnych w rolnictwie. Rozwój mechanizacji, zwiększenia zaopatrzenia w nawozy sztuczne, ziarno siewne, środki ochrony roślin oraz większe zainteresowanie chłopów w podnoszeniu produkcji rolnej dały rezultaty w postaci zwyżki plonów. W roku 1959 średnie zbiory 4-ch podstawowych zbóż wyniosły 15,8 q z 1 hektara.

b) Nastąpił dalszy wzrost pogłowia bydła oraz poprawiła się jego jakość. W roku 1959 pogłowie bydła wzrosło o 9.400 sztuk i obecnie na 100 hektarów użytków rolnych przypada 62 sztuki. Poważnie zwiększyła się ilość drobiu i produkcja jaj.

c) Duże rezultaty osiągnięto w dziedzinie elektryfikacji wsi, melioracji oraz budownictwa. W okresie 1959 r. na wsi rzeszowskiej wybudowano 8.000 budynków mieszkalnych i 10.288 budynków gospodarczych.

d) Nastąpiło dalsze umocnienie sektora socjalistycznego w rolnictwie. Okrzepły gospodarczo i organizacyjnie spółdzielnie produkcyjne i PGR-y.

e) Coraz większy jest udział chłopów w pracach samorządowych organizacji, jak spółdzielnie zbytu i zaopatrzenia, mleczarskie, owocowo — warzywnicze itp.
Poważna część chłopów zrzeszona jest w Kółkach Rolniczych, których liczba w województwie rzeszowskim wynosi 1.036 z ilością 36.000 członków.

II.

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza równocześnie, że rozwój produkcji rolnej i hodowli bydła będzie pomyślniejszy w przypadku uruchomienia w porę wszystkich rezerw i przezwyciężania braków i niedociągnięć.
Do zasadniczych braków należy zaliczyć:

a) Niedostateczną troskę rad narodowych nad rozwojem gospodarki nasiennej. W każdym roku województwo rzeszowskie odczuwa brak dostatecznej ilości nasion kwalifikowanych zbóż i motylkowych. PGR-y, które są głównym producentem zbóż kwalifikowanych, nie stanęły na wysokości zadania. Zbyt słabo prowadzone są prace nad organizowaniem bloków nasiennych w gospodarstwach indywidualnych.

b) Nie zostały przezwyciężone trudności na odcinku hodowli trzody chlewnej. W roku 1959 nastąpił spadek pogłowia o 45.000 sztuk. Nie wykorzystano w dostatecznym stopniu możliwości zwiększenia hodowli bydła w PGR i gospodarstwach indywidualnych, szczególnie poprzez zwiększenie produkcji pasz. Obszar uprawy kukurydzy poważnie się zmniejszył, a nie zagospodarowane należycie łąki i pastwiska nie dają dostatecznej ilości pasz. Nie wykorzystano również dużych rezerw paszowych na terenie Bieszczad.

c) Nie rozwiązany jest trwający od szeregu lat problem dysproporcji w rozmieszczeniu sił wytwórczych na terenie województwa.
Nadmierne zaludnienie w powiatach środkowych i północnych oraz brak ludzi w powiatach południowo-wschodnich utrudnia prawidłowe wykorzystanie rezerw w rolnictwie.

d) Nie wystarczający udział prezydiów rad narodowych w realizacji obowiązkowych dostaw i ściąganiu należności finansowo—podatkowych, wskutek czego istniejące jeszcze zaległości wynoszące 988 ton żywca, 1.349 ton zboża i 88 milionów złotych w gotówce.

III

Wojewódzka Rada Narodowa uważa za słuszne zwrócenie uwagi na główne problemy, wokół których winna się kon-

centrować działalność wszystkich ogniw rad narodowych w walce o wzrost produkcji rolnej.

Zasadniczą sprawą, którą powinno się zająć Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i prezydia powiatowych rad narodowych jest przezwyciężenie skutków zeszłorocznej suszy przez całkowite obsianie areału gruntów niedosianych jesienią ubiegłego roku, dokonanie przesiewów i pełne zasianie gruntów przeznaczonych pod uprawy wiosenne.

W związku z tym Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium WRN do:

1) poczynienia niezbędnych kroków w kierunku lepszego zaopatrzenia w zboże siewne, nasiona kukurydzy, traw i motylkowych oraz sadzeniaków, przy zachowaniu odpowiednich rezerw interwencyjnych. Termin ostatecznej dostawy zboża siewnego dla odbiorców określa się najpóźniej do dnia 15 marca;

2) najlepszego w miarę możliwości zaopatrzenia wszystkich sektorów gospodarki rolnej w potrzebną ilość nawozów. Z uwagi na zwiększone zapotrzebowanie na nawozy mineralne wynikające z konieczności pogłównego zasilania ozimin oraz w związku z planowanym wzrostem zasiewów i podniesieniem wydajności z hektara, koniecznym jest zwiększenie ilości nawozów sztucznych szczególnie azotowych o 2.000 ton. W związku z tym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej poczyni starania u władz centralnych o dodatkowy przydział nawozów sztucznych dla województwa rzeszowskiego.

Szczególną uwagę zwróci na prawidłowe rozmieszczenie przydziału nawozów w terenie, a w razie konieczności dokonanie niezbędnych przerzutów.

3) Rozwinięcia szerokiej akcji w zakresie walki z chwastami chorobami i szkodnikami roślin przez:

a) wprowadzenie do siewów wyłącznie ziarna zaprawionego. W tym celu należy zabezpieczyć Gminne Spółdzielnie w środki zaprawy, a w każdej wsi uruchomić punkty zaprawy zboża;
b) rozszerzenie chemicznej walki z chwastami. Obszar poddany tym zabiegom winien wynieść w roku bieżącym 20.000 ha;
c) zwrócenie szczególnej uwagi na masowe, mechaniczne tępienie chwastów. W tym celu należy rozwinąć pracę uświadamiającą wśród chłopów o konieczności powszechnej walki z chwastami oraz w wypadkach lekceważenia obowiązku tępienia chwastów, wykorzystać środki administracyjne;
d) zabezpieczenie odpowiednich środków i sprzętu do skutecznego zwalczania stonki ziemniaczanej.

4) Zwiększenia udziału POM w zakresie udzielania pomocy Kółkom Rolniczym w remoncie traktorów i sprzętu rolniczego, zaopatrzeniu w paliwo i w miarę możliwości w części zamienne.

5) Zwiększenia zasobów paszowych przez:

a) pełne zagospodarowanie łąk i pastwisk
b) wykorzystanie rezerw paszowych w Bieszczadach
c) obsianie kukurydzą obszaru 10.000 ha z głównym przeznaczeniem na zielonki i kiszonki.

W związku z tym należy:

a) Wykorzystać środki finansowe uzyskiwane z opłat za korzystanie z pastwisk na zakup nasion, nawozów oraz żerdzi dla pełnego zagospodarowania i przystosowania pastwisk (tam gdzie istnieją warunki) do kwaterowego wypasu. W okresie planu 5-letniego winniśmy osiągać pełne zagospodarowanie łąk i pastwisk na obszarze 30.000 ha.
b) Przeznaczyć odpowiednie środki finansowe dla potrzeb Kółek Rolniczych, które będą organizować grupy chłopów z powiatów przeludnionych i deficytowych w paszę, na wyjazd do Bieszczad w celach osiedleńczych, wykosów siana i organizacji wypasu bydła.
c) Wzmóc propagandę w formie odczytów, pogadanek oraz instruktażu w zakresie szerokiego stosowania uprawy kukurydzy, by nakreślony plan został w pełni wykonany.

Wraz ze wzrostem areału kukurydzy winno iść w parze zaopatrzenie w materiały do budowy silosów oraz maszyn potrzebnych do uprawy i sprzętu kukurydzy. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej winno poczynić starania u władz centralnych w celu zaopatrzenia w potrzebne maszyny, szczególnie PGR-ów i spółdzielni produkcyjnych.

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że obok zadań doraźnie stojących przed radami narodowymi w wiosennej akcji siewnej istnieje szereg problemów i zadań długofalowych, mających zasadnicze znaczenia dla realizacji planu 5-letniego w rolnictwie. Na czoło wysuwa się sprawa gospodarki nasiennej. Wojewódzka Rada Narodowa wysuwa postulat stopniowego rozwiązywania problemu nasiennictwa w ramach własnego województwa.

W związku z tym zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:

1) stworzenia odpowiednich warunków w Państwowych Gospodarstwach Rolnych w zakresie produkcji nasion kwalifikowanych przez:

a) doinwestowanie PGR w celu budowy stodół, szop i magazynów zbożowych oraz zaopatrzenia gospodarstw istniejących w maszyny czyszczące. Wojewódzka Rada Narodowa wyraża zaniepokojenie wynikające z faktu nieotrzymania przez gospodarstwa nasienne PGR w okresie 5-ciu lat ani jednej nowoczesnej maszyny czyszczącej, co w poważnej mierze utrudnia prawidłowe zaopatrzenie rolnictwa w ziarno siewne.
b) Zorganizowanie sieci chłopskich gospodarstw reprodukcyjnych.
c) Organizowanie bloków nasiennych w ramach Kółek Rolniczych, produkujących wyższe stopnie zbóż kwalifikowanych.

Z uwagi na duże trudności wynikające z przerzutów sadzeniaków z województw północnych, należy przystąpić do organizowania produkcji wyższych stopni elity i oryginału ziemniaków na terenie województwa rzeszowskiego, przy czym gospodarstwa nasienne winy być otoczone należytą opieką.

Drugim zagadnieniem jest rozszerzenie hodowli bydła, trzody chlewnej, drobiu oraz polepszenie jakości.

W związku z tym należy:

a) objąć siecią inseminacji bydła dalsze rejony, szczególnie w powiatach: Przeworsk, Łańcut, Jarosław, Mielec, Tarnobrzeg, Dębica, Gorlice, Jasło, Krosno, Sanok, Rzeszów, tak, by w roku 1962 zainseminować w województwie 100.000 sztuk.
   Z rejonów objętych inseminacją dokonać przerzutów buhaji na tereny nieobjęte inseminacją tak, by jeden buhaj wypadł nie więcej jak na 80 — 100 krów.
b) Przeciwdziałać nadmiernej wyprzedaży cieląt przez prowadzenie szerokiej kontraktacji materiału hodowlanego. Wykorzystać istniejące bodźce ekonomiczne w kierunku szybkiego zwiększenia pogłowia trzody chlewnej, by w roku 1962 osiągnąć 650.000 sztuk.
c) Zobowiązać WZ PGR do systematycznego zwiększenia hodowli bydła i trzody chlewnej. Rozwój hodowli przyczyni się również przez zwiększenie produkcji obornika do zwyżki plonów.
   Plony 4-ch podstawowych zbóż winny wynieść w 1962 r. 17,8 q z ha.
d) Porzeszyć sieć zakładów wylęgowych drobiu, zwiększając równocześnie przepustowość zakładów istniejących.

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że podniesienie wydajności z 1 ha oraz zwiększenie zasobów paszowych uzależnione jest od prawidłowego uregulowania stosunków wodnych w glebie; szczególnie należy zwrócić uwagę na równoczesne prowadzenie urządzeń nawadniających z pracami odwadniającymi. W związku z tym należy:

a) spowodować, by w oparciu o dotychczas wykonane melioracje podstawowe zwiększyć udział melioracji szczegółowych, z równoczesnym uwzględnieniem w szerszym zakresie melioracji użytków zielonych.
b) Dopilnować by dotychczas wykonane melioracje szczegółowe były corocznie konser- owane zgodnie z ustawą z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa.
c) Przestrzegać zasady, by roboty melioracyjne nowe oraz roboty konserwacyjne istniejących urządzeń wodno-melioracyjnych były prowadzone przez spółki wodne istniejące i nowozakładane.

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że wykonanie wzrastających zadań w zakresie melioracji uzależnione jest przede wszystkim od dwóch głównych czynników, a to:

a) od terminowego wykonania dokumentacji,

b) od poszerzenia sieci przedsiębiorstw wodno-melioracyjnych i zaopatrzenia tychże w nowoczesny sprzęt techniczny.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej winno te problemy rozważyć na jednym z posiedzeń w II kwartale bieżącego roku oraz podjąć odpowiednie kroki zabezpieczające wykonawstwo zadań w zakresie melioracji.

Wojewódzka Rada Narodowa uznaje za konieczne przyspieszenie tempa prac klasyfikacyjnych, dokończenie zapisów ich wyników do rejestrów oraz prac uwłaszczeniowych.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej winno rozważyć sprawę zwiększenia środków i zabezpieczenia odpowiedniej kadry, by w najbliższych latach prace te zostały na terenie województwa rzeszowskiego zakończone.

W akcji osiedleńczej należy położyć główny nacisk na zasiedlenie terenów Bieszczad. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej winno zabezpieczyć odpowiednie środki finansowe i materiałowe na przystąpienie już w roku bieżącym do budowy baraków stanowiących punkt przejściowy dla osadników. W pracy werbunkowej dla osadnictwa należy koncentrować się na powiatach przeludnionych, a szczególnie takich jak: Brzozów, Strzyżów, Rzeszów, Łańcut, Przeworsk, Kolbuszowa.

Oprócz środków wyżej wskazanych dla zabezpieczenia rozwoju produkcji rolnej, niezbędnym jest, by prezydia rad narodowych wszystkich szczebli zajmowały się na codzień takimi sprawami jak:

a) dalsze umocnienie i upowszechnienie roli i działalności Kółek Rolniczych przez umasowienie tej organizacji oraz rozwinięcie pracy nad wzrostem mechanizacji na wsi i wszechstronnym działaniem Kółek Rolniczych nad podniesieniem produkcji rolnej.

b) ożywienie działalności komisji koordynacyjnych przy gromadzkich radach narodowych.
Udzielenie instruktażu do pracy w zakresie koordynacji planów produkcyjnych Kółek Rolniczych z planami gromadzkich rad narodowych.

c) Umocnienie i rozwijanie spółdzielczości produkcyjnej, wykorzystując dobre doświadczenia istniejących spółdzielni celem pozyskania coraz większej ilości członków, tak do już istniejących jak i nowopowstających spółdzielni.

d) Rozszerzenie działalności różnych form spółdzielczości, a szczególnie mleczarskiej, ogrodniczej, rozwoju produkcji warzywniczo-sadowniczej, polepszenie organizacji skupu i zaopatrzenia.

e) Rozwijanie wszelkich form upowszechnienia wiedzy rolniczej, jak przysposobienie rolnicze; rozszerzenie sieci szkół rolniczych, konkursy uprawowe i hodowlane, oraz pogadanki poparte demonstracją na poglądowym materiale. W odniesieniu do średnich szkół rolniczych koniecznym jest wyposażenie ich w najnowszy sprzęt rolniczy i maszyny dla praktycznego zapoznania się uczniów z ich działaniem i zastosowaniem.
W obecnej sytuacji niezbędnym jest, by wszyscy pracownicy służby rolnej przeszli przeszkolenie w zakresie obsługi traktorów i maszyn rolniczych, co ściśle wiąże się z wykonywanym przez nich zawodem.

f) Organizowanie okresowych narad konsultacyjnych dla terenowej służby agrotechnicznej celem nadania pracy właściwego charakteru wynikającego z roli społeczno-gospodarczej.

g) Uporządkowanie spraw budownictwa na wsi w oparciu o uchwałę Prezydium WRN z dnia 18. II. 1960 r.

W trosce o sprawne przeprowadzenie siewów wiosennych oraz o pełną realizację zadań w zakresie rozwoju produkcji rolnej, Wojewódzka Rada Narodowa poleca powiatowym radom narodowym, aby w najbliższym okresie odbyły się sesje Gromadzkich Rad Narodowych poświęcone problematyce rolnej swojego terenu. Sesje Powiatowych Rad powinny przeanalizować wykonanie uchwał gromadzkich rad narodowych.

Wojewódzka Rada Narodowa zwraca uwagę na przeprowadzenie wnikliwych kontroli przygotowań do siewów wiosennych przez Komisje Rolnictwa i Leśnictwa wszystkich rad narodowych.

Stwierdzone braki i niedomagania winny być natychmiast przedkładane Prezydiom Rad Narodowych celem szybkiego ich usunięcia.

Wojewódzka Rada Narodowa wyraża przekonanie, że przy należytej pracy wszystkich ogniw rad narodowych trudności hamujące rozwój rolnictwa zostaną przezwyciężone i zadania postawione przez III Zjazd Partii i II Plenum KC zostaną w województwie rzeszowskim prawidłowo zrealizowane.

Sekretarz Prezydium
Franciszek Kiełbicki

Przewodniczący Prezydium
Mgr Franciszek Jagusztyn

Poz. 28

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 17 grudnia 1959 r. L. USW III. 11/7/59 w sprawie pasa drogi granicznej, strefy nagranicznej i pasa granicznego.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, działając na podstawie art. 53 ustawy o Radach Narodowych z dnia 25 stycznia 1958 r. (Dz. U. Nr 5 poz. 16) oraz art. 7, 8, 9, 10 i 16 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. Nr 9 poz. 51) zarządza:

§ 11.

Pas drogi granicznej

Pasem drogi granicznej jest obszar szerokości 15 metrów od linii granicy Państwa w głąb kraju; wewnętrzna linia tego pasa biegnie na terenie województwa rzeszowskiego od granicy województwa lubelskiego, słup graniczny nr 673, do granicy województwa krakowskiego, słup graniczny Nr I/254.

Pas drogi granicznej stanowi drogę obchodową organów ochrony granic i służy do wznoszenia urządzeń granicznych.

§ 12.

Strefa nadgraniczna

Strefa nadgraniczna obejmuje obszar szerokości od 2—6 km, licząc od linii granicy Państwa w głąb kraju.

Granica strefy nadgranicznej jest w terenie oznaczona specjalnymi znakami i przebiega następująco:

1. **Na terenie powiatu Lubaczów:**

Od stylu granic woj. lubelskiego i rzeszowskiego przy skrzyżowaniu dróg polnych biegnących od m. Goraj i m. Siedliska, zachodnim skrajem drogi polnej w kierunku południowo-zachodnim do drogi gruntowej prowadzącej z m. Prusie do m. Werhrata. Przecinając tę drogę, biegnie w kierunku południowo-zachodnim do wschodniego skraju zabudowań stacji kolejowej Werhrata, wyłączając ją ze strefy nadgranicznej i dalej biegnie północnym skrajem drogi polnej, dochodząc do toru kolejowego w punkcie, gdzie kończy się wykop od strony południowej, skąd wschodnim skrajem toru kolejowego dochodzi do rozwidlenia dróg polnych przysiółka Dolina Popowa; od tego rozwidlenia północno-wschodnim skrajem drogi prowadzącej do przysiółka Szupry i nie dochodząc do tego przysiółka przy ostatnich zabudowaniach przysiółka Szustaki skręca w kierunku południowo-zachodnim i dalej północno-zachodnim skrajem drogi polnej, dochodzi do drogi gruntowej prowadzącej z m. Dziewięcierz do przysiółka Chmiele. Przecinając tę drogę w linii prostej, biegnie w kierunku południowo-zachodnim do toru kolejowego. (Licząc od stacji kolejowej Dziewięcierz), przecina go i biegnąc dalej w kierunku południowo-zachodnim, przechodzi zachodnim skrajem przysiółka Hałanie, po czym przecinając drugie rozwidlenie dróg (idąc od m. Radruż w kierunku m. Horyniec), dochodzi do północnego skraju Lasu Gajowego, skąd w linii prostej w kierunku południowo-zachodnim, omijając północny skraj przysiółka Sucholas, dochodzi do wschodniego skraju m. Podlesie w punkcie skrzyżowania dróg Basznia Górna — Sieniawka, Sucholas

— Stelmachy. Następnie wschodnim skrajem drogi polnej biegnie w kierunku południowo-zachodnim, wyłączając ze stref nadgranicznej przysiółek Stelmachy Hryniawskie i dochodzi do drogi gruntowej prowadzącej z m. Borowa Góra do przysiółka Białowiec w punkcie samotnego zabudowania dalej w linii prostej w kierunku południowo-zachodnim przez wzgórze 227 dochodzi do mostku na szosie prowadzącej z m. Lubaczów do Budomierza: od tej szosy wschodnim skrajem m. Krowica Hołodowska, Krowica Sama i przysiółka Cetynia Hołodowska, po czym południowym skrajem tego ostatniego przysiółka skręca w kierunku południowo-zachodnim, przebiegając 500 m na północ od wzgórza 267, dochodzi do rozwidlenia dróg Płomienie Podłuby — Krowica Lasowa — Majdan Lipowiecki. Z tego miejsca w linii prostej przez las i wzgórze 276 dochodzi do zabudowań na północno-wschodnim skraju m. Wielkie Oczy. Następnie wschodnim i południowym skrajem m. Wielkie Oczy, wyłączającej ją ze strefy nagranicznej, dochodzi do drogi gruntowej w miejscu, gdzie przebiega granica powiatów Lubaczów — Radymno.

2. Na terenie powiatu Radymno

Od granicy powiatu Lubaczów biegnie północno-zachodnim skrajem drogi gruntowej w pobliżu ostatnich zabudowań przysiółka Hryckowe i dochodzi do mostu na rzece Szkło. Dalej prawym brzegiem rzeki Szkło biegnie do wschodniego skraju Lasu, po czym w linii prostej w kierunku południowo-zachodnim dochodzi do szosy betonowej Radymno — Krakowiec w miejscu, gdzie znajduje się rozbity bunkier. Z tego miejsca w linii prostej skrajem lasu przez wzgórze 235 do nasypu rozebranego toru kolejowego, przecinając go na zakręcie i dalej biegnie w kierunku południowo-zachodnim w pobliżu skrajnych zabudowań przysiółka Załazie i przecina drogę prowadzącą z przysiółka Załazie do m. Hruszowice w punkcie 500 m w kierunku zachodnim od ostatnich zabudowań. Od tego punktu w linii prostej w kierunku południowo-zachodnim, dochodzi do drogi gruntowej prowadzącej z m. Nienowice do m. Kalników w punkcie rozwidlenia dróg Kalników — Chotyniec — Nienowice. Następnie północno-zachodnim skrajem m. Kalników, włączając ją do strefy nadgranicznej, w linii prostej przecina rzekę Wisznia, kanał Bucowski i dochodzi do drogi prowadzącej z m. Stubno do m. Nakło w punkcie, gdzie znajduje się tablica oznaczająca rozgraniczenie powiatów Radymno — Przemyśl.

3. Na terenie powiatu Przemyśl:

Od granicy powiatu Radymno biegnie północno-zachodnim skrajem m. Nakło, Poździacz, Torki, włączając je do strefy nadgranicznej i dochodzi do szosy prowadzącej z m. Torki do Chałupek Medyckich w punkcie 300 m przed pierwszymi zabudowaniami m. Torki. Następnie wschodnim skrajem szosy, wyłączając ze strefy nadgranicznej przysiółek Chałupki Medyckie, dochodzi do toru kolejowego, skąd biegnie południowym skrajem toru kolejowego w kierunku południowo-zachodnim, przecinając szosę asfaltową w odległości 100 m przed rozwidleniem szosy Przemyśl — Medyka — Siedliska. Dalej w linii prostej biegnie w kierunku południowo-zachodnim, przechodząc wschodnim skrajem pojedynczego zabudowania przysiółka Pod Krównikami, gdzie przecina drogę, po czym dochodzi do punktu położonego 500 m na północ od skrajnych zabudowań m. Rożubowice. Następnie biegnie w linii prostej w kierunku południowo-zachodnim, przecina tor kolejowy i szosę prowadzącą z m. Przemyśl do m. Malhowice, w punkcie położonym 700 m od pierwszych zabudowań m. Hermanowice. Z tego miejsca północno-zachodnim skrajem m. Hermanowice dochodzi do południowo-wschodniego skraju m Darowice, wyłączając ją ze strefy nadgranicznej i po przecięciu drogi prowadzącej z m. Darowice do m. Kupiatycze biegnie w linii prostej w kierunku południowo-zachodnim, dochodząc do rozwidlenia dróg Fredropol — Młodowice. Od tego rozwidlenia biegnie w kierunku południowym, dochodzi do mostu na strumyku, który przecina drogę między m. Aksmanice i m. Kłokowice. Następnie w kierunku południowo-zachodnim, włączając do strefy nadgranicznej m. Sólca, dochodzi do rzeki. Wiar na wschodnim skraju m. Huwniki. Stąd dalej biegnie w linii prostej w kierunku południowo-zachodnim przez wzgórze 457 i dochodzi do drogi na północno-zachodnim skraju m. Leszczyny, włączając ją do strefy nadgranicznej, południowym skrajem m. Leszczyny dochodzi do drogi leśnej biegnącej z m. Arłamów, po czym tą drogą przez Las Widły dochodzi do wzgórza 590, położonego na granicy powiatów Przemyśl — Ustrzyki Dolne.

4. Na terenie powiatu Ustrzyki Dolne:

Od wzgórza 590 położonego na granicy powiatów Przemyśl — Ustrzyki Dolne biegnie w linii prostej w kierunku południowym i przechodząc wschodnim skrajem m. Jam na Górna oraz przez wzgórze 605 i masyw leśny, dochodzi do kapliczki przy drodze na północnym skraju m. Jureczkowa. Następnie biegnie północnym i zachodnim skrajem m. Jureczkowa, skąd w kierunku południowym do strumyka Łodyna. Wzdłuż strumyka Łodyna biegnie dalej do skraju przysiółka Młyny Wolickie, następnie przez las Kiczerka w kierunku południowym i dochodzi do mostu kolejowego na rzece Strwiąż. Od tego mostu biegnie w linii prostej w kierunku południowo-wschodnim przez masyw leśny do wschodniego skraju m. Jałowe, skąd dalej biegnie w kierunku południowo-wschodnim do północnego skraju m. Moczary. Stąd zachodnim skrajem m. Moczary, włączając ją do strefy nadgranicznej i dalej zachodnim skrajem drogi polnej biegnącej wzdłuż strumyka, dochodzi do wzgórza 910 na wschód od m. Żołobek. Od wzgórza 910, w linii prostej w kierunku południowo-zachodnim, skrajem miejscowości Czarna, wyłączając ją ze strefy nadgranicznej i dalej w kierunku południowym do zachodniego skraju m. Lipie, dochodzi do zakrętu szosy prowadzącej z m. Lutowiska do m. Czarna. Stąd zachodnim skrajem szosy do jej rozwidlenia z drogą polną do skraju przysiółka Głębokie. Następnie w linii prostej w kierunku południowym do zachodnio-południowego skraju przysiółka Posada Dolna i dalej w kierunku południowym przecinając drogę, dochodzi do ostrego zakrętu na rzece San na zachód od m. Smolnik. Prawym brzegiem rzeki San do ujścia rzeki Wołosaty, skąd zachodnim skrajem m. Stuposiany przez most na rzece Wołosaty dochodzi w linii prostej przez masyw leśny do wzgórza 897, następnie biegnie dalej wzdłuż strumyka Sucha przez masyw leśny do wzgórza 1018. Od wzgórza 1018 w linii prostej w kierunku południowo-wschodnim biegnie przez strumyk Roztoki, a następnie południowo-zachodnim skrajem drogi leśnej do północnego skraju m. Bukowica, włączając ją do strefy nadgranicznej. Z m. Bukowica w kierunku zachodnim przez masyw leśny Garb dochodzi w linii prostej do wzgórza 1335 Halicz. Od góry Halicz w linii prostej w kierunku zachodnim przez wzgórze 1348 Tarnica dochodzi do północnego skraju cmentarza w m. Wołosate północno-wschodnim skrajem drogi, prowadzącej z m. Wołosate do północnego skraju zabudowań schroniska PTTK, położonego w m. Ustrzyki Górne, włączając ją do strefy nadgranicznej. Z m. Ustrzyki Górne prowadzi północnym skrajem drogi wiodącej do m. Brzegi Górne, gdzie przed pierwszymi zabudowaniami tej miejscowości skręca w kierunku zachodnim i przebiega przez masyw leśny w linii prostej do strumyka Solinka w punkcie styku granic powiatów Ustrzyki Dolne — Lesko.

5. Na terenie powiatu Lesko:

Od rzeki Solinka w miejscu, gdzie przecina ona granicę powiatu Ustrzyki Dolne — Lesko, biegnie lewym brzegiem rzeki Solinka w kierunku zachodnim do południowego skraju przysiółka Zabrodzie. Następnie w linii prostej przez masyw leśny w kierunku północno-zachodnim, do cmentarza położonego na południwo-zachodnim skraju m. Smerek, skąd w dalszym ciągu w linii prostej w kierunku północno-zachodnim przez wzgórze 723 dochodzi do strumyka Pod Boweniem na południowym skraju m. Przysłup. Z tego miejsca w kierunku południowo-zachodnim biegnie strumykiem Pod Boweniem do jego źródeł i dalej w kierunku północno-zachodnim do przepustu, na szosie Rozto-

ki Górne — Cisna w miejscu, gdzie znajdują się pojedyncze zabudowania, około 1,5 km na południe od m. Liszna. Po przecięciu szosy w linii prostej przez masyw leśny w kierunku północno-zachodnim dochodzi do południowego skraju m. Żubracze, skąd biegnie do przecięcia się rzeki Solinka z drogą prowadzącą z m. Żubracze do m. Szczerbanówka i granicą powiatów Lesko — Sanok.

6. Na terenie powiatu Sanok:

Od przecięcia się rzeki Solinka i drogi Żubracze — Szczerbanówka z granicą powiatu, biegnie lewym brzegiem rzeki Solinka do toru kolejki wąskotorowej, a następnie południowym skrajem nasypu w kierunku zachodnim do toru kolei szerokotorowej, włączając stację Nowy Łupków do strefy nadgranicznej. Od punktu zetknięcia się toru kolejki wąskotorowej z torem kolei szerokotorowej, skręca w kierunku północnym i biegnie wschodnim skrajem m. Osławica, dochodząc na północnym skraju tej miejscowości do toru kolejowego. Następnie przebiega wschodnim skrajem toru do wiaduktu kolejowego na drodze Komańcza — Radoszyce. Z tego miejsca prowadzi w linii prostej do szosy na zachodnim skraju m. Komańcza i po przecięciu szosy biegnie wschodnim, a następnie północnym skrajem m. Czystohorb do przepustu na drodze przy wzgórzu 580. Następnie przebiega w kierunku zachodnim do wzgórza 705 Kiczera, po czym przecinając rzekę Wisłok i wzgórze 592 Bieszczad, dochodzi do południowego skraju kolonii Moszczaniec. Od południowego skraju kolonii Moszczaniec w linii prostej w kierunku zachodnim, przez rozwidlenie dróg na zachód od wzgórza 666 Iryska dochodzi do południowego skraju m. Wola Wyżna. Następnie wschodnim i północnym skrajem m. Wola Wyżna, włączając ją do strefy nadgranicznej, dochodzi do drogi Wola Wyżna — Wola Niżna. Od tej drogi przebiega w linii prostej w kierunku zachodnim do południowego skraju m. Lipowiec, skąd w kierunku północno-zachodnim do wzgórza 594 Średni Wierch leżącego na granicy powiatów Sanok — Krosno.

7. Na terenie powiatu Krosno:

Od wzgórza 594 położonego na granicy powiatu, wschodnim skrajem drogi polnej biegnącej wzdłuż granicy powiatu, dochodzi do rozwidlenia dróg przy wzgórzu 614, skąd biegnie wzdłuż drogi polnej do jej zakrętu, a następnie w linii prostej do północnego skraju m. Zyndranowa. Z północnego skraju m. Zyndranowa przebiega w kierunku zachodnim do mostku na szosie Barwinek — Dukla, gdzie przepływa strumyk Szeroki. Po przecięciu szosy i mostku biegnie w kierunku północno-zachodnim do m. Smereczne, którą okrąża od strony wschodniej i północnej, dochodząc polną do północnego skraju m. Wilsznia. Od tego miejsca biegnie północnym skrajem drogi polnej prowadzącej z m. Wilsznia do m. Olchowiec i nie dochodząc do zabudowań w m. Olchowiec, skręca w kierunku północnym, włączając tę miejscowość do strefy nadgranicznej, po czym biegnąc w kierunku zachodnim, dochodzi do szosy na południowym skraju m. Polany. Po przecięciu szosy biegnie jej północno-zachodnim skrajem do przepustu na strumyku bezimiennym, po czym strumykiem bezimiennym dochodzi do miejsca, w którym strumyk skręca w kierunku południowym i stąd w linii prostej w kierunku zachodnim dochodzi do szosy prowadzącej z m. Ożenna do m. Krępna w miejscu, gdzie przecina ją granica powiatu.

8. Na terenie powiatu Jasło:

Od przecięcia się drogi Ożenna — Krępna z granicą powiatu biegnie w kierunku zachodnim do źródeł strumyka bezimiennego w lesie Czumak, którym z kolei dochodzi do m. Grab. Nie dochodząc do zabudowań, skręca w kierunku północno-zachodnim i biegnąc północno-wschodnim skrajem m. Grab i m. Wyszowadka, dochodzi na południowo-wschodnim skraju m. Długie do granicy powiatów Jasło — Gorlice.

9. Na terenie powiatu Gorlice:

Od południowo-wschodniego skraju m. Długie biegnie w kierunku północno-zachodnim, włączając m. Długie do strefy nadgranicznej, po czym, przecinając drogę na północnym skraju m. Długie, przebiega południowym skrajem m. Czarne do południowo-wschodniego skraju m. Jaisonka. Następnie północnym skrajem drogi polnej prowadzącej do m. Zdynia, nie dochodząc do jej zabudowań, 500 m przed skrajnymi budynkami skręca w kierunku północno-zachodnim i dochodzi do szosy na północnym skraju m. Zdynia. Po przecięciu szosy prowadzącej z m. Zdynia do m. Gładyszów, dochodzi do drogi polnej prowadzącej do m. Regetów i przy rozwidleniu dróg na wschód od m. Regetów Niżny skręca w kierunku południowym, przecinając drogę na północno-zachodnim skraju m. Regetów Wyżny, skąd dalej biegnąc w kierunku południowo-zachodnim, przechodzi przez wzgórze 853 Kozie Ziebro i dochodzi do północnego skraju Kolonii Wysowa. Następnie przebiega przez las w kierunku zachodnim do przepustu na szosie Wysowa — Gorlice, 1,5 km na północ od m. Wysowa. Po przecięciu drogi biegnie w linii prostej przez las i wzgórze 744 do drogi na północnym skraju m. Ropki, którą przecina i biegnie dalej północno-zachodnich skrajem tej miejscowości do drogi polnej Ropki — Izby. Od tego miejsca północnym skrajem drogi polnej dochodzi do drogi na północnym skraju m. Izby, a po przecięciu drogi, zachodnim skrajem m. Izby biegnie do drogi polnej prowadzącej z m. Izby do m. Mochnaczka Niżna, którą dochodzi do granicy powiatu Nowy Sącz i województwa krakowskiego.

§ 4.

Wykaz miejscowości położonych w strefie nadgranicznej stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 5.

PAS GRANICZNY

Pas graniczny obejmuje obszar powiatów przylegających do linii granicy Państwa a to: powiat lubaczowski, radymniański, przemyski (łącznie z miastem Przemyśl), ustrzycki, leski, sanocki, krośnieński, jasielski i gorlicki.

§ 6.

Tracą moc obowiązującą:

1) Rozporządzenie Wojewody Rzeszowskiego z dnia 18 października 1948 r. w sprawie pasa drogi granicznej (Rzeszowski Dziennik Wojewódzki nr 9, poz. 109),
2) Rozporządzenie Wojewody Rzeszowskiego z dnia 29 października 1948 r. w sprawie strefy nadgranicznej (Rzeszowski Dziennik Wojewódzki nr 9, poz. 110),
3) Obwieszczenie Wojewody Rzeszowskiego z dnia 30 października 1948 r. w sprawie pasa granicznego w województwie rzeszowskim (Rzeszowski Dziennik Wojewódzki nr 9, poz. 111),
4) Rozporządzenie Prezydium WRN w Rzeszowie z dnia 6 października 1950 r. L. AA. V/4/50 w sprawie strefy nadgranicznej (Dziennik Urzędowy WRN w Rzeszowie nr 2, poz. 13),
5) Rozporządzenie Prezydium WRN w Rzeszowie z dnia 28 lipca 1952 r. L. SAS. III/8/18/51 w sprawie pasa drogi granicznej (Dziennik Urzędowy WRN w Rzeszowie nr 14, poz. 66),
6) Rozporządzenie Prezydium WRN w Rzeszowie z dnia 28 lipca 1952 r. L. SAS. III/8/18/51 w sprawie strefy nadgranicznej (Dziennik Urzędowy WRN w Rzeszowie nr 14 poz. 67),
7) Rozporządzenie Prezydium WRN w Rzeszowie z dnia 28 lipca 1952 r. L. SAS. III/8/18/51 w sprawie strefy nadgranicznej w powiecie ustrzyckim (Dziennik Urzędowy WRN w Rzeszowie nr 14, poz. 68),
8) Obwieszczenie Prezydium WRN w Rzeszowie z dnia 28 lipca 1952 r. L. SAS. III/8/18/51 w sprawie pasa granicznego w powiecie ustrzyckim (Dziennik Urzędowy WRN w Rzeszowie nr 14, poz. 69),
9) Rozporządzenie Prezydium WRN w Rzeszowie z dnia 15 listopada 1955 r. L. Sa. I. 4/28/40/55 w sprawie zmiany strefy nadgranicznej (Dziennik Urzędowy WRN w Rzeszowie nr 10, poz. 50).

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Mgr Franciszek Jagusztyn

Przowodniczący Prezydium

ZAŁĄCZNIK

do zarządzenia Prezydium WRN w Rzeszowie z dnia 17 grudnia 1959 r. L. USW. III. 11/7/59

WYKAZ

miejscowości położonych w strefie nadgranicznej:

1. **Powiat GORLICE**

W gromadzie Gładyszów
Długie
Konieczna
Lipna
Radocyna
Regetów
Zdynia

W gromadzie Śnietnica
Bieliczna
Izby

W gromadzie Wysowa
Blechnarka
Ropki
Wysowa

2. **Powiat JASŁO**

W gromadzie Krempna
Grab
Ożenna
Wyszowadka

3. **Powiat KROSNO**

W gromadzie Polany
Ciechania
Olchowiec
Huta Polańska

W gromadzie Tylawa
Barwinek
Smereczna
Wilsznia
Zyndranowa

4. **Powiat LESKO**

W gromadzie Cisna
Roztoki Górne
Solinka

5. **Powiat LUBACZÓW**

W gromadzie Horyniec
Radruż

W gromadzie Podlesie
Sieniawka

W gromadzie Wielkie Oczy
Skolin
Wólka Żmijowska
Żmijowiska

W gromadzie Krowica Hołodowska
Budomierz

W gromadzie Werchrata
Dziewięcierz
Prusie

6. **Powiat PRZEMYŚL**

W gromadzie Fredropol
Kłokowice
Młodowice
Sierakośce
Sólca

W gromadzie Krówniki
Jaksmanice
Siedliska

W gromadzie Hermanowice
Hermanowice
Kupiatycze
Malhowice
Rożubowice
Stanisławczyk

W gromadzie Medyka
Medyka

W gromadzie Nowosiółki Dydyńskie
Kalwaria Pacławska
Leszczyny
Nowe Sady
Nowosiółki Dydyńskie
Paportno
Sopotnik

W gromadzie Poździacz
Nakło
Poździacz
Torki

7. **Powiat RADYMNO**

W gromadzie Kalników
Kalników
Starzawa

W gromadzie Młyny
Korczowe

W gromadzie Kobylnica Wołoska
Budzyń

8. **Powiat SANOK**

W gromadzie Jaśliska
Czeremcha
Wola Wyżna

W gromadzie Wisłok Wielki
Jasiel
Rudawka Jaśliska

W gromadzie Komańcza
Balnica
Czystohorb
Dołżyca
Łupków
Osławica
Radoszyce
Zubeńsko

9. **USTRZYKI DOLNE**

W gromadzie Czarna
Bystre
Lipie
Michniowiec

W gromadzie Krościenko
Jureczkowa
Krościenko
Liskowate
Stebnik
Wolica

W gromadzie Wojtkowa
Arłamów
Kwaszenina

W gromadzie Jasień
Bandrów Narodowy
Moczary

W gromadzie Lutowiska
Beniowa
Bukowica
Dźwiniacz Górny
Garb
Krzywka
Lutowiska Łokieć
Sianki
Smolnik
Sokoliki
Stuposiany
Syhla
Tarnawa Niżna
Tarnawa Wyżna
Ustrzyki Górne
Wołosate
Żurawin

Poz. 29

ZARZĄDZENIE

WRL III K 1/3/60
Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie

w sprawie zakładania poletek chwytnych do zwalczania stonki ziemniaczanej na terenie powiatów: Lubaczów, Radymno, Przemyśl i Ustrzyki z dnia 15. II. 1960 r.

Na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy o radach narodowych z dnia 25. I. 1958 r. (Dz. U. Nr 5 poz. 16) oraz na podstawie rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 24. IV. 1957 r. w sprawie zwalczania stonki ziemniaczanej (Dz. U. Nr 26 poz. 118) zarządza się co następuje:

1) każdy użytkownik gruntu, na terenie którego wykryto w roku 1959 ognisko stonki ziemniaczanej, obowiązany jest do założenia na polu ogniskowym lub sąsiednim poletka chwytnego z podkiełkowanych ziemniaków,
2) użytkownik jest obowiązany do zastosowania się do terminów założenia ziemniaków do podkiełkowania oraz wysadzenia ziemniaków na gruntach ustalonych przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej.

3) wielkość poletka określa się na szerokość 1.5 m wzdłuż brzegu pola,
4) sposób podkiełkowania ziemniaków oraz założenia poletka chwytnego określa instrukcja Ministerstwa Rolnictwa, w którą każdy użytkownik zostanie zaopatrzony.

Osoby niestosujący się do niniejszego zarządzenia podlegają karze w myśl art. 12 ustawy z dnia 19. XII. 1956 r. (Dz. U. Nr. 55, poz. 253).

Kierownik Wydziału Rolnictwa
mgr Wiesław Ginda

Część II — Publikacje

Poz. 30

KOMUNIKAT

Oddziału Produkcji Zwierzęcej Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prez. WRN w Rzeszowie z dnia 12 lutego 1960 roku

w sprawie wykazu obór zarodowych i reprodukcyjnych bydła

Podaje się do publicznej wiadomości wykaz obór zarodowych i reprodukcyjnych uznanych w 1960 r.

I. Obory zarodowe: Zakład Doświadczalny Chorzelów pow. Mielec, Maria Jasiewicz Munina pow. Jarosław.

II. Obory reprodukcyjne:

Kazimierz Sitnik	—	Nawsie	Ropczyce
Józef Saletnik	—	Wielopole Skrz.	Ropczyce
Antoni Marć	—	Wielopole Skrz.	Ropczyce
Stanisław Łuszcz	—	Nawsie	Ropczyce
Józef Kosydor	—	Wielopole Skrz.	Ropczyce
Stanisław Tęczar	—	Glinik	Ropczyce
Ignacy Rogóż	—	Zagorzyce	Ropczyce
Ignacy Łuszcz	—	Wielopole	Ropczyce
Jan Scibora	—	Glinik	Ropczyce
Eugeniusz Walog	—	Moszczanica	Gorlice
Julia Dynda	—	Łużna	Gorlice
Józefa Beduś	—	Łużna	Gorlice
Władysław Ćwiklik	—	Łużna	Gorlice
PSK gosp. Siary	—	Siary	Gorlice
PSK gosp. Sękowa	—	Sękowa	Gorlice
Edw. Mytkowiec	—	Czeluśnica	Jasło
Władysław Niemiec	—	Ropa	Gorlice
Maria Dynda	—	Łużna	Gorlice
Bolesław Tomasik	—	Łużna	Gorlice
Ludw. Smietana	—	Czeluśnica	Jasło
Stanisław Twaróg	—	Szebnie	Jasło
Jan Wójcik	—	Szebnie	Jasło
Józef Opioła	—	Szebnie	Jasło
Stefania Czelna	—	Zręcin	Krosno
Stanisław Waliszko	—	Zręcin	Krosno
Maria Jaracz	—	Miejsce Piast.	Krosno
Stefan Dubiel	—	Korczyna	Krosno
Adam Wnęk	—	Przymiarki k/P	Dębica
Wojciech Modelski	—	Przymiarki k/P	Dębica
Stanisław Migała	—	Żyraków	Dębica
Jan Marzec	—	Bobrowa	Dębica
Piotr Węglowski	—	Zawada	Dębica
Władysław Trytko	—	Paszczyna	Dębica
Tadeusz Kusibab	—	Paszczyna	Dębica
Jan Wolak	—	Mokrzyszów	Tarnobrzeg
Józef Korga	—	Skowierzyn	Tarnobrzeg
Roman Puka	—	Dzierdziówka	Tarnobrzeg
Fel. Rychel	—	Skowierzyn	Tarnobrzeg
Roman Rydel	—	Skowierzyn	Tarnobrzeg
Wład. Kieliszek	—	Skowierzyn	Tarnobrzeg
Franc. Wiercioch	—	Łukawiec	Rzeszów
Stan. Zawiślak	—	Świlcza	Rzeszów
Józef Tejhman	—	Wola Dalsza	Łańcut
Stefania Dudek	—	Głuchów	Łańcut
Józef Szymański	—	Głuchów	Łańcut
Wojc. Wyskida	—	Albigowa	Łańcut
Roman Michno	—	Rogóżno	Łańcut
Techn. Mech. Roln.	—	Łańcut	
Antoni Weselak	—	Urzejowice	Przeworsk
Paweł Mikuta	—	Urzejowice	Przeworsk
Stan. Misienko	—	Urzejowice	Przeworsk
Józefa Pustrak	—	Gręska	Przeworsk
Tomasz Swist	—	Pawłosiów	Jarosław
Antoni Sobień	—	Munina	Jarosław
Tadeusz Standa	—	Munina	Jarosław
Leon Kot	—	Ostrów	Przemyśl
Antoni Lenar	—	Orzechowce	Przemyśl
Edw. Kościak	—	Orzechowce	Przemyśl
Władysław Kot	—	Kuńkowce	Przemyśl
Zakł. Br. Alb.	—	Przemyśl	
Stanisław Wanat	—	Borowa	Mielec
Mikołaj Peret	—	Sadkowa Góra	Mielec
Władysław Działo	—	Gliny Małe	Mielec
Stanisław Rusek	—	Rzędzianowice	Mielec
Jan Augustyn	—	Rzędzianowice	Mielec
Jan Chlebowski	—	Pławo	Mielec
Miecz. Ciejko	—	Złotniki	Mielec

Wymienione obory posiadają następujące uprawnienia w roku 1960:
1. Pierwszeństwo w kontraktacji materiału hodowlanego
2. Uczestniczenie w wystawach i pokazach hodowlanych
3. Korzystanie z nagród za wyróżniony materiał hodowlany na wystawach i pokazach.

Kierownik
Oddziału Produkcji Zwierzęcej
inż. Jan Ulm

Poz. 31

OBWIESZCZENIE

Wydziału Zdrowia Prezydium MRN w Rzeszowie z dnia 9. III. 1959 r.

o zmianie głoszenia Wydziału Zdrowia Prezydium MRN w Rzeszowie Zd. I/1/21/59 z dnia 23 listopada 1959 r. w sprawie ustalenia listy lekarzy sądowych.

Skreśla się punkt 2 ogłoszenia zamieszczonego w Dzienniku Urzędowym WRN w Rzeszowie z dnia 26. XI. 1959 r. Nr 8 poz. 81 i nadaje się mu następujące brzmienie:

Dr. med. chir. Edward Witer dla osób zamieszkałych na terenie działania Przychodni Rej. Nr II (Obr. Stalingradu 19).

Pacjenci w powyższych sprawach są przyjmowani codziennie, z wyjątkiem sobót, w godzinach od 11 do 13 w budynku Przychodni Rej. Nr III (Osiedle WSK), ul. Dąbrowskiego 60, pok Nr 3. Wizyty domowe w powyższych sprawach należy zgłaszać na numer tel. 46-88.

Kierownik Wydziału Zdrowia
lek. med. Józef Błaszkowski

Poz. 32

OBWIESZCZENIE

Państwowo-Prywatnego Przedsiębiorstwa Robót Budowlano-Remontowych w Rzeszowie w likwidacji z dnia 11. III. 1960 r. L. dz. AS/663/60 o likwidacji tego przedsiębiorstwa.

Likwidatorzy Państwowo-Prywatnego Przedsiębiorstwa Robót Budowlano Remontowych w Rzeszowie, ul. Lwowska 16, będącego spółką z ogr. odpowiedzialnością, podają do wiadomości, że na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Spólników z dnia 24 lutego 1960 r. otwarte zostało z dniem 1 marca 1960 r. postępowanie likwidacyjne tegoż przedsiębiorstwa.

Likwidatorzy Państwowo-Prywatnego
Przedsiębiorstwa Robót Budowlano-Remontowych
w Rzeszowie w likwidacji

Poz. 33

OGŁOSZENIE

R.SP.I/36/60

Powiatowego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych w Nisku

z dnia 29 lutego 1960 r.

w sprawie likwidacji Zrzeszenia Uprawy Ziemi w Kłyżowie

Podaje się do wiadomości, że Zrzeszenie Uprawy Ziemi „Słuszna Droga" w Kłyżowie gromada Kłyżów poczta Pysznica, powiat Nisko, przeszło z dniem 30 listopada 1959 r. w stan likwidacji.

Kierownik Biura Związku
Jan Wcisło

Poz. 34

KOMUNIKAT

Nr E 642

Dyrekcji Okręgu Poczty i Telekomunikacji w Krakowie

z dnia 10. III. 1960 r.

w sprawie uruchomienia urzędu Pocztowo-Telekom. w Wyszatycach

Z dniem 11. III. 1960 r. uruchomiony został urząd Pocztowo-Telekomunik. VII klasy Wyszatyce, powiat Przemyśl.

Obszar pocztowy wymienionego urzędu stanonwić będzie gromada Wyszatyce, którą równocześnie wyłącza się z obszaru pocztowego Upt. Żurawica.

Dyrektor Okręgu
Mgr K. Żmuda

ODBIORCA

Biblioteka Jagiellońska
w Krakowie

Wpłaty z góry na konto „Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie" — Narodowego Banku Polskiego I Oddział Miejski w Rzeszowie Nr 1316-95/1/48 cz. 15 dz. 5 rodz. 19.
Prenumerata roczna (ze skorowidzem) . . . . . 18 zł
Prenumerata półroczna . . . . 10 zł
Cena pojedynczego egzemplarza do 4 stron druku — 0,90 zł
Przy większej ilości stron o 0,30 gr więcej od każdej drukowanej strony — Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu, od każdego następnego po . . . . 1,50 zł
Cena egzemplarza niniejszego . . . . 2,10 zł
Redakcja i Administracja: Prezydium WRN w Rzeszowie ul. 1-go Maja

Rz 737. 1.000 egz. p. druk. T-3-110